

Στέλιος Κυριακίδης

Πόσοι από μας έχουν ακούσει γι' αυτόν; Κι όμως δεν θα 'πρεπε να υπάρχει Έλληνας που να μην γνωρίζει γι' αυτόν, γιατί πρόκειται για έναν πραγματικό ήρωα της μεταπολεμικής Ελλάδας, έναν μεγάλο αθλητή, που κατέκτησε την Αμερική με μοναδικό του κίνητρο την αγάπη του για την πατρίδα!

Το 1946 ο 36χρονος Στέλιος Κυριακίδης αποφάσισε να συμμετάσχει στον περίφημο πεντηκοστό Διεθνή Μαραθώνιο της Βοστώνης(42.195μ) μετά από τιμητική πρόσκληση των διοργανωτών.

Η σύζυγός του έσπευσε να τον αποθαρρύνει αφού λόγω της Κατοχής ήταν αδύναμος και υποσιτισμένος. Είχε πέντε χρόνια να αγωνιστεί.

Ο ίδιος όμως είχε πάρει την απόφασή του, πουλώντας προσωπικά του αντικείμενα και μετά απο πολλές και αγωνιώδεις προσπάθειες, ο Κυριακίδης κατάφερε να φτάσει στην Βοστώνη. Οι γιατροί των αγώνων βλέποντάς τον αδύναμο εξέφρασαν τις αμφιβολίες τους για το αν έπρεπε να του δώσουν άδεια να συμμετάσχει. Στην ουσία φοβόντουσαν για την ίδια του την ζωή.

Ο Στέλιος όμως δεν δεχόταν κουβέντα και δήλωνε αποφασιστικά: "Ηρθα για να τρέξω για επτά εκατομμύρια πεινασμένους Έλληνες και θα τρέξω!" Έτσι υπέγραψε υπεύθυνη δήλωση ότι παίρνει ο ίδιος την ευθύνη για τον εαυτό του.

Στις 20 Απριλίου του 1946 δόθηκε η εκκίνηση του φημισμένου 50ου μαραθωνίου της Βοστώνης με μεγάλο φαβορί τον Αμερικανό Τζόνι Κέλι.

Με την δύναμη της ψυχής του, ο Έλληνας μαραθωνοδρόμος κατάφερε να είναι μπροστά στα τελευταία χιλιόμετρα. Δεν του επιτρεπόταν να μη νικήσει...

Ένας ηλικιωμένος μετανάστης στην διαδρομή έτρεχε κοντά του και του έδινε κουράγιο φωνάζοντάς του:" Για την Ελλάδα Στέλιο μου! Για τα παιδιά σου!!!"

Οι κουβέντες αυτές έδωσαν κουράγιο στον Στέλιο και μ' όλα τα σωματικά του αποθέματα κατάφερε να φτάσει στην νίκη, φωνάζοντας στον τερματισμό:

"FOR GREECE!!!"

Ο Κέλι όταν ρωτήθηκε γιατί δεν κατάφερε να κερδίσει απάντησε: Πώς θα μπορούσα να κερδίσω ποτέ έναν τέτοιο αθλητή; Εγώ έτρεχα για τον εαυτό μου κι' αυτός για μια ολόκληρη πατρίδα..!"

Η νίκη του προκάλεσε άταγο! Οι Αμερικανοί έσπευσαν να του δώσουν χρήματα και να του προτείνουν να μείνει στις ΗΠΑ. Ο ίδιος όμως άφησε άφωνο ακόμη και τον πρόεδρο της Αμερικής Τρούμαν όταν τον ρώτησε τι θα ήθελε να του προσφέρει ως δώρο.

"ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΤΙΠΟΤΑ.ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΒΟΗΘΕΙΑ!"

Έμεινε στην Αμερική και για ένα μήνα πάλεψε να μαζέψει βοήθεια για την πατρίδα... Καθώς η νίκη του είχε συγκινήσει τους Αμερικάνους και τους ομογενείς, το ποσό που κατάφερε να συγκεντρώσει έφθασε τα 250.000 δολάρια ενώ η οικογένεια Λιβανού έστειλε έξι πλοία με είδη πρώτης ανάγκης στην δοκιμαζόμενη Ελλάδα.

Η βοήθεια αυτή ονομάστηκε "Πακέτο Κυριακίδη"

Στις 23 Μαΐου 1946, ο Κυριακίδης επέστρεψε στην Ελλάδα, όπου τον περίμεναν ένα εκατομμύριο Έλληνες για να τον υποδεχτούν με τιμές ήρωα ενώ για πρώτη φορά μετά την κατοχή, φωταγωγήθηκε η Ακρόπολη προς τιμή του!

Δακρυσμένος κατά την διάρκεια της επίσημης τελετής στις Στήλες του Ολυμπίου Διός δήλωνε:

"ΕΙΜΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ ΈΛΛΗΝ!"

Όσο υπάρχουν ακόμη Έλληνες.. Όσο υπάρχουν ακόμη χριστιανοί...